

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2023. gada 23. martā *

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Policijas un tiesu iestāžu sadarbība krimināllietās – Eiropas apcietināšanas orderis – Pamatlēmums 2002/584/TI – Nodošanas procedūra starp dalībvalstīm – Izpildes nosacījumi – Fakultatīvas neizpildīšanas pamati – 4.a panta 1. punkts – Brīvības atņemšanas soda izpildei izdots orderis – Jēdziens “lietas izskatīšana, kurā ir pieņemts nolēmums” – Tvērums – Pirmā notiesāšana ar nosacītu sodu – Otrā notiesāšana – Attiecīgās personas nepiedalīšanās tiesas sēdē – Izpildes nosacītas atlikšanas atcelšana – Tiesības uz aizstāvību – Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencija – 6. pants – Eiropas Savienības Pamattiesību harta – 47. un 48. pants – Pārkāpums – Sekas

Apvienotajās lietās C-514/21 un C-515/21

par diviem lūgumiem sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Court of Appeal* (Apelācijas tiesa, Īrija) iesniegusi ar 2021. gada 30. jūlija lēmumiem un kas Tiesā reģistrēti 2021. gada 20. augustā, tiesvedībās par divu Eiropas apcietināšanas orderu izpildi, kuri izsniegti attiecībā uz

LU (C-514/21),

PH (C-515/21),

piedaloties

Minister for Justice and Equality,

TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs K. Likurgs [*C. Lycourgos*] (referents), tiesneši L. S. Rosi [*L. S. Rossi*], Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*], S. Rodins [*S. Rodin*] un O. Spinjana-Matei [*O. Spineanu-Matei*],

ģenerālvokāte: T. Čapeta [*T. Čapeta*]

sekretārs: M. A. Godisārs [*M.-A. Gaudissart*], sekretāra palīgs,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2022. gada 13. jūlija tiesas sēdi,

* Tiesvedības valoda – angļu.

nemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- LU vārdā – *P. Carroll, SC, T. Hughes, solicitor*, un *K. Kelly, BL*,
- PH vārdā – *E. Lawlor, BL, R. Munro, SC*, un *D. Rudden, solicitor*,
- *Minister for Justice and Equality* un Īrijas valdības vārdā – *M. Browne, A. Joyce* un *C. McMahon*, pārstāvji, kuriem palīdz *R. Kennedy, SC*, un *J. Williams, BL*,
- Polijas valdības vārdā – *B. Majczyna*, pārstāvis,
- Eiropas Komisijas vārdā – *S. Grünheid* un *J. Tomkin*, pārstāvji,

noklausījusies ģenerāladvokātes secinājumus 2022. gada 27. oktobra tiesas sēdē,
pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgumi sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – “Harta”) 47. pantu un 48. panta 2. punktu, kā arī Padomes Pamatlēmuma 2002/584/TI (2002. gada 13. jūnijs) par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm (OV 2002, L 190, 1. lpp.), kurā grozījumi izdarīti ar Padomes 2009. gada 26. februāra Pamatlēmumu 2009/299/TI (OV 2009, L 81, 24. lpp.) (turpmāk tekstā – “Pamatlēmums 2002/584”), 4.a pantu.
- 2 Šie lūgumi ir iesniegti saistībā ar divu tādu Eiropas apcietināšanas orderu izpildi Īrijā, kurus brīvības atņemšanas sodu izpildei izsniegšanas dalībvalstīs ir izsniegušas: Ungārijas tiesu iestādes attiecībā uz LU un Polijas tiesu iestādes attiecībā uz PH.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

Pamatlēmums 2002/584

- 3 Atbilstoši Pamatlēmuma 2002/584 6. apsvērumam:

“Eiropas apcietināšanas orderis, kuru paredz šis pamatlēmums, ir pirmais konkrētais pasākums, ar kuru krimināltiesību jomā īsteno savstarpējas atzišanas principu, kuru Eiropadome raksturojusi kā tiesu iestāžu sadarbības “stūrakmeni”.”

- 4 Šī pamatlēmuma 1. pantā ir noteikts:

“1. Eiropas apcietināšanas orderis ir tiesas nolēmums, ko izsniedz dalībvalsts, lai cita dalībvalsts apcietinātu un nodotu pieprasīto personu kriminālvajāšanas veikšanai vai lai izpildītu brīvības atņemšanas sodu, vai arī lai piemērotu ar brīvības atņemšanu saistītu drošības līdzekli.

2. Dalībvalstis izpilda ikvienu Eiropas apcietināšanas orderi, pamatojoties uz savstarpējas atzišanas principu un saskaņā ar šī pamatlēmuma noteikumiem.

3. Šis pamatlēmums [negroza] pienākumu ievērot pamattiesības un tiesību pamatprincipus, kā tie minēti 6. pantā Līgumā par Eiropas Savienību.”

5 Minētā pamatlēmuma 2. panta 1. punkts ir formulēts šādi:

“Eiropas apcietināšanas orderi var izsniegt par darbībām, par kurām izsniegšanas dalībvalsts tiesībās paredzēts brīvības atņemšanas sods vai ar brīvības atņemšanu saistīts drošības līdzeklis, kura maksimālais ilgums ir vismaz 12 mēneši vai par jau piespriestu sodu vai jau piemērotu drošības līdzekli, kuru ilgums ir vismaz četri mēneši.”

6 Tā paša pamatlēmuma 3. pantā ir noteikts:

“Izpildes dalībvalsts tiesas iestāde (šeit turpmāk – “izpildes tiesas iestāde”) atsaka Eiropas apcietināšanas ordera izpildīšanu šādos gadījumos:

1. [Ja] uz nodarījumu, kas ir par iemeslu apcietināšanas orderim, attiecas amnestija izpildes dalībvalstī, ja šis valsts jurisdikcijā bija kriminālvajāšanas uzsākšana par attiecīgo nodarījumu saskaņā ar tās krimināllikumu;
2. Ja izpildes tiesas iestāde ir informēta par to, ka par pieprasīto personu dalībvalstī pieņemts galīgs spriedums attiecībā uz tādām pašām darbībām, ar nosacījumu, ka, ja ir piespriests sods, tad tas ir izciests vai to pašlaik izcieš, vai to vairs nevar izpildīt saskaņā ar notiesāšanas dalībvalsts tiesībām;
3. Ja personai, par kuru ir izsniegts Eiropas apcietināšanas orderis, ņemot vērā tās vecumu, nevar iestāties kriminālatbildība par darbībām, kas ir apcietināšanas ordera pamatā, saskaņā ar izpildes dalībvalsts tiesībām.”

7 Pamatlēmuma 2002/584 4. pantā ir paredzēts:

“Izpildes tiesu iestāde var atteikt Eiropas apcietināšanas ordera izpildīšanu:

1. Ja vienā no gadījumiem, kas minēti 2. panta 4. punktā, darbību, kas ir Eiropas apcietināšanas ordera pamatā, neuzskata par noziedzīgu nodarījumu saskaņā ar izpildes dalībvalsts tiesībām; tomēr attiecībā uz nodokļiem un nodevām, muitas nodokļiem un maiņas nodevām Eiropas apcietināšanas ordera izpildē nevar atteikt, pamatojoties uz to, ka izpildes dalībvalsts normatīvajos aktos nav noteikti tāda paša veida nodokļi vai nodevas vai arī tajos nav tāda paša nodokļu, nodevu, muitas nodokļu vai maiņas nodevu regulējuma kā izsniegšanas dalībvalsts normatīvajos aktos;
2. Ja izpildes dalībvalstī veic personas, par kuru ir izsniegts Eiropas apcietināšanas orderis, kriminālvajāšanu par to pašu darbību, kas ir Eiropas apcietināšanas ordera pamatā;
3. Ja izpildes dalībvalsts tiesu iestādes ir nolēmušas vai nu neveikt kriminālvajāšanu attiecībā uz nodarījumu, kas ir Eiropas apcietināšanas ordera pamatā, vai procesu apturēt vai ja dalībvalstī attiecībā uz pieprasīto personu par tām pašām darbībām ir pieņemts galīgs spriedums, kas liedz procesu turpināt;

4. Ja ir iestājies noilgums saukšanai pie kriminālatbildības vai sodīšanai saskaņā ar izpildes dalībvalsts tiesībām un uz darbībām attiecas šīs dalībvalsts jurisdikcija saskaņā ar tās krimināllikumu;
 5. Ja izpildes tiesas iestāde ir informēta par to, ka trešajā valstī par pieprasīto personu pieņemts galīgs spriedums attiecībā uz tām pašām darbībām, ar nosacījumu, ka, ja ir piespriests sods, tad tas ir izciests vai to pašlaik izcieš, vai to vairs nevar izpildīt saskaņā ar notiesāšanas valsts tiesībām;
 6. Ja Eiropas apcietināšanas orderis ir izsniegts brīvības atņemšanas soda vai ar brīvības atņemšanu saistīta drošības līdzekļa izpildei, ja pieprasītā persona paliek izpildes dalībvalstī, ir izpildes dalībvalsts pilsonis vai rezidents un šī valsts apņemas izpildīt spriedumu vai piespiedu līdzekli saskaņā ar tās tiesību aktiem;
 7. Ja Eiropas apcietināšanas orderis attiecas uz nodarījumiem:
 - a) kurus saskaņā ar izpildes dalībvalsts tiesībām uzskata par pilnīgi vai daļēji veiktiem izpildes dalībvalsts teritorijā vai vietā, ko par tādu uzskata;
 - b) kuri veikti ārpus izsniegšanas dalībvalsts teritorijas un izpildes dalībvalsts tiesības neļauj veikt kriminālvajāšanu par tādiem pašiem nodarījumiem, ja tie veikti ārpus tās teritorijas.”
8. Pamatlēmuma 2002/584 4.a panta 1. punktā, kas ieviests ar Pamatlēmumu 2009/299, ir noteikts:

“Tāpat izpildes tiesu iestāde drīkst atteikties izpildīt Eiropas apcietināšanas orderi, kas izdots, lai izpildītu brīvības atņemšanas sodu vai piemērotu ar brīvības atņemšanu saistītu drošības līdzekli, ja nolēmums pieņemts aizmuguriski, izņemot gadījumus, kad Eiropas apcietināšanas orderī norādīts, ka saskaņā ar turpmākām izsniegšanas dalībvalsts tiesību aktos paredzētām procesuālajām prasībām attiecīgā persona:

- a) vai nu savlaicīgi:
 - i) saņēma pavēsti un tādējādi tika informēta par tās lietas izskatīšanas plānoto dienu un vietu, kurā pieņemts spriedums, vai ar citiem līdzekļiem saņēma oficiālu informāciju par minētās lietas izskatīšanas plānoto dienu un vietu tādā veidā, ka ir nepārprotami konstatēts, ka attiecīgā persona zināja par paredzēto lietas izskatīšanu,
 - un
 - ii) tika informēta par to, ka spriedums var tikt pieņemts aizmuguriski;

vai arī

- b) zinādama par paredzēto lietas izskatīšanu, bija pilnvarojusi attiecīgās personas vai valsts ieceltu juriskonsultu aizstāvēt viņu lietas izskatīšanā, un minētais juriskonsults patiešām aizstāvēja attiecīgo personu minētajā lietas izskatīšanā;

vai arī

- c) ir saņēmusi nolēmumu un, būdama skaidri informēta par tiesībām uz lietas atkārtotu izskatīšanu vai pārsūdzību, kurā personai ir tiesības piedalīties un kura dod iespēju lietu, tostarp jaunus pierādījumus, atkārtoti izskatīt pēc būtības, un kuras rezultātā sākotnējais nolēmums varētu tikt atcelts:
 - i) ir skaidri paziņojusi, ka neapstrīd nolēmumu;

vai

ii) attiecīgajā termiņā nav lūgusi lietas atkārtotu izskatīšanu vai pārsūdzību;

vai arī

d) nav saņēmusi nolēmumu, bet:

i) nolēmums personai tiks izsniegts tūlīt pēc nodošanas un persona tiks skaidri informēta par viņas tiesībām uz lietas atkārtotu izskatīšanu vai pārsūdzību, kurā viņai ir tiesības piedalīties un kura dod iespēju lietu, tostarp jaunus pierādījumus, atkārtoti izskatīt pēc būtības, un kuras rezultātā sākotnējais nolēmums varētu tikt atcelts;

un

ii) tiks informēta par termiņu, kādā jāpieprasa šāda lietas atkārtota izskatīšana vai pārsūdzība, kā minēts atbilstīgajā Eiropas apcietināšanas orderī.”

9 Šā pamatlēmuma 5. pantā ir noteikts:

“Izpildes dalībvalsts tiesībās var noteikt, ka izpildes tiesu iestāde izpilda Eiropas apcietināšanas orderi ar šādiem nosacījumiem:

[1.] Ja par nodarījumu, uz kura pamata Eiropas apcietināšanas orderis ir izsniegts, ir paredzēts brīvības atņemšanas sods vai piespiedu līdzeklis uz mūžu, tad minētā apcietināšanas ordera izpildi var pakļaut nosacījumam, ka izsniegšanas dalībvalsts tiesību sistēma paredz noteikumus, kas ļauj pārskatīt noteikto sodu vai līdzekli pēc pieprasījuma vai vēlākais pēc 20 gadiem, vai kas ļauj piemērot apžēlošanas pasākumus, ko saskaņā ar izsniegšanas dalībvalsts tiesībām vai praksi personai ir tiesības lūgt ar mērķi neizpildīt šādu sodu vai līdzekli;

[2.] Ja persona, attiecībā uz kuru ir izsniegts Eiropas apcietināšanas orderis tās kriminālvajāšanai, ir izpildes dalībvalsts pilsonis vai rezidents, tad nodošanu var pakļaut nosacījumam, ka personu, pēc tās nopratināšanas, nogādā atpakaļ izpildes dalībvalstī, lai izciestu brīvības atņemšanas sodu vai piespiedu līdzekli, kas tai piespriests izsniegšanas dalībvalstī.”

10 Minētā pamatlēmuma 8. pants ir izteikts šādā redakcijā:

“1. Eiropas apcietināšanas orderis ietver šādu informāciju, kas izkārtota formā, kas norādīta pielikumā:

a) pieprasītās personas identitāte un nacionālā piederība;

b) izsniegšanas tiesu iestādes nosaukums, adrese, telefona un faksa numurs un e-pasta adrese;

c) pierādījums tam, ka pastāv izpildāms spriedums, lēmums par apcietinājuma piemērošanu [apcietināšanas orderis] vai jebkurš cits izpildāms tiesas nolēmums ar tādu pašu spēku, kas ietilpst 1. un 2. panta piemērošanas jomā;

d) nodarījuma veids un juridiskā kvalifikācija, jo īpaši attiecībā uz 2. pantu;

e) to apstākļu apraksts, kādos tika veikts nodarījums, ieskaitot laiku, vietu un pieprasītās personas līdzdalības veidu nodarījumā;

f) piespriestais sods, ja spriedums ir galīgs, vai sodu robežas, ko par nodarījumu paredz izsniegšanas dalībvalsts tiesības;

g) ja iespējams, citas nodarījuma sekas.

2. Eiropas apcietināšanas orderis ir jāiztulko izpildes dalībvalsts valsts valodā vai vienā no tās valsts valodām. Šī pamatlēmuma pieņemšanas brīdī vai vēlāk ikviens dalībvalsts var noteikt deklarācijā, ko tā iesniedz Padomes ģenerālsekretariātam, ka tā pieņems tulkojumu vienā vai vairākās Eiropas Kopienų iestāžu oficiālajās valodās.”

11 Pamatlēmuma 15. pantā ir noteikts:

“1. Izpildes tiesu iestāde termiņos un saskaņā ar šajā pamatlēmumā noteiktajiem nosacījumiem pieņem lēmumu par to, vai persona ir jānodod.

2. Ja izpildes tiesu iestāde uzskata, ka informācija, ko paziņojusi izsniegšanas dalībvalsts, ir nepietiekama, lai ļautu pieņemt lēmumu par nodošanu, tā lūdz, lai steidzami piegādā vajadzīgo papildu informāciju, konkrēti to, kas attiecas uz 3. līdz 5. pantu un 8. pantu, un tā var noteikt termiņu tās saņemšanai, ņemot vērā to, ka ir vajadzīgs ievērot termiņus, kas noteikti 17. pantā.

3. Izsniegšanas tiesu iestāde var ikvienā brīdī pārsūtīt ikvienu papildu derīgu informāciju izpildes tiesu iestādei.”

Pamatlēmums 2009/299

12 Padomes Pamatlēmuma 2009/299 1. un 15. apsvērumā ir noteikts:

“(1) Apsūdzētas personas tiesības personiski piedalīties lietas izskatīšanā tiesā ir iekļautas tiesībās uz taisnīgu tiesu, kas noteiktas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas[, kas 1950. gada 4. novembrī parakstīta Romā (turpmāk tekstā – “ECPAK”)] 6. pantā, kā to interpretējusi Eiropas Cilvēktiesību tiesa. Tiesa ir deklarējusi arī to, ka apsūdzētas personas tiesības personiski piedalīties lietas izskatīšanā tiesā nav absolūtas un ka, ar konkrētiem nosacījumiem, apsūdzētā persona drīkst, skaidri paužot savu brīvu gribu vai klusējot, nepārprotami atteikties no minētajām tiesībām.

[..]

(15) Pamatojumi neatzīšanai ir fakultatīvi. Tomēr dalībvalstu tiesības pieņemt lēmumu transponēt šos pamatojumus attiecīgo valstu tiesību aktos īpaši reglamentē ar tiesībām uz taisnīgu tiesu, arī ņemot vērā šā pamatlēmuma vispārējo mērķi veicināt personu procesuālās tiesības un tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās.”

13 Šī pamatlēmuma 1. panta 1. punktā ir paredzēts:

“1. Šā pamatlēmuma mērķi ir stiprināt to personu procesuālās tiesības, pret kurām ierosināta krimināllietā, veicināt tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās un jo īpaši uzlabot tiesu nolēmumu savstarpēju atzīšanu dalībvalstīs.”

Īrijas tiesības

- 14 *European Arrest Warrant Act 2003* (2003. gada Likums par Eiropas apcietināšanas orderi), redakcijā, kas bija spēkā pamatlietas faktu rašanās laikā (turpmāk tekstā – “2003. gada Likums par Eiropas apcietināšanas orderi”), 37. panta 1. punktā ir paredzēts:

“Saskaņā ar šo likumu personas nodošana nav pieļaujama, ja:

- a) tās nodošana nav saderīga ar valsts pienākumiem, kas paredzēti:
- i) [ECPAK] vai
 - ii) [ECPAK] protokolos,

[..].”

- 15 Saskaņā ar šī likuma 45. pantu:

“Saskaņā ar šo likumu personas nodošana nav pieļaujama, ja notiesājošs nolēmums vai ar brīvības atņemšanu saistīts drošības līdzeklis pieņemts, attiecīgai personai tiesas procesā klātienē nepiedaloties, ja vien Eiropas apcietināšanas orderī nav norādīti dati, kas ietverami 2., 3. un 4. punkta d) apakšpunktā ordera veidlapā, kas paredzēta pielikumā [Pamatlēmumam 2002/584].”

Polijas tiesības

- 16 1997. gada 6. jūnija *kodeks karny* (Kriminālkodekss; *Dz. U.* Nr. 88, 553. pozīcija), redakcijā, kas piemērojama pamatlietai, 75. panta 1. punktā ir noteikts:

“Tiesa izdod rīkojumu par soda izpildi, ja pārbaudes laikā notiesātā persona ar nodomu ir izdarījusi noziedzīgu nodarījumu, kas līdzīgs tam, par kuru tā likumīgi un galīgi notiesāta ar brīvības atņemšanas sodu.”

Pamatlietas un prejudiciālie jautājumi

Lieta C-514/21

- 17 2006. gada 10. oktobrī pēc tiesvedības, kurā LU piedalījās personiski, *Encsi városi bíróság* (Enčas pilsētas tiesa, Ungārija) viņu notiesāja par četriem noziedzīgiem nodarījumiem, kas izdarīti 2005. gadā.
- 18 2007. gada 19. aprīlī *Borsod Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság* (Boršodas-Abaūjas-Zemplēnas meģes tiesa, Ungārija), kurā LU, kas bija pienācīgi uzaicināts ierasties tiesā, pārstāvēja advokāts, apstiprināja šo spriedumu un piesprieda LU brīvības atņemšanas sodu uz vienu gadu. Tomēr šā sprieduma izpilde tika atlikta uz divu gadu pārbaudes laiku. Tā kā LU bija pavadījis pirmstiesas apcietinājumā mēnesi, maksimālais atlikušais brīvības atņemšanas sods bija vienpadsmit mēneši.
- 19 2010. gada 16. decembrī *Encsi városi bíróság* (Enčas pilsētas tiesa) piesprieda LU naudas sodu par uzturlīdzekļu nemaksāšanu 2008. gadā, proti, pārbaudes laikā, kas bija piemērojams viņam iepriekš piespriestajam nosacītajam sodam. LU piedalījās 2010. gada 15. novembra un 2010. gada 13. decembra tiesas sēdēs, bet nebija klāt, kad šī tiesa pasludināja spriedumu.

- 20 2012. gada jūnijā *Miskolci Törvénytörés* (Miškolcas tiesa, Ungārija) grozīja šo spriedumu un piesprieda LU piecu mēnešu brīvības atņemšanas sodu, ka arī aizliedza viņam gadu piedalīties sabiedriskajā darbībā. Tā arī uzdeva izpildīt par 2005. gadā pastrādātajiem nodarījumiem piespriesto sodu. Nav skaidrs, vai šai apelācijas tiesai bija pienākums izdot rīkojumu par šī soda izpildi, vai arī tai šajā ziņā bija rīcības brīvība.
- 21 LU tika uzaicināts ierasties *Miskolci Törvénytörés* (Miškolcas tiesa). Lai gan LU šo pavēsti nesaņēma, izsniegšana saskaņā ar Ungārijas tiesībām tika atzīta par likumīgu. LU nepiedalījās tiesas sēdē šajā tiesā, bet pēdējā iecēla advokātu viņa pārstāvībai. Šis advokāts ieradās šajā tiesas sēdē un pēc tam iesniedza, pirmām kārtām, pieteikumu par lietas atkārtotu izskatīšanu, kurš tika noraidīts, un, otrām kārtām, pieteikumu par apžēlošanu LU vārdā un labā.
- 22 2012. gada septembrī Ungārijas iestādes izdeva Eiropas apcietināšanas orderi, lūdzot nodot Īrijā esošo LU, lai izpildītu viņam piespriestos sodus gan par 2005. gadā pastrādātajiem nodarījumiem, gan par nodarījumu saistībā ar uzturlīdzekļu nemaksāšanu. *High Court* (Augstā tiesa, Īrija) tomēr atteicās izpildīt šo orderi.
- 23 2015. gada 28. oktobrī pēc LU lūguma *Miskolci Törvénytörés* (Miškolcas tiesa) uzdeva *Encsi Járásbíróság* (Enčas rajona tiesai) izvērtēt, vai ir jāsāk jauna tiesvedība, lai taisītu spriedumu par 2005. gadā izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem. 2016. gada 24. oktobrī minētā tiesa noraidīja pieteikumu par jaunas tiesvedības sākšanu ar mērķi taisīt spriedumu. LU pats neieradās *Encsi Járásbíróság* (Enčas rajona tiesa), bet viņu pārstāvēja šīs tiesas iecelts advokāts.
- 24 Saņēmusi LU celto prasību par šo lēmumu, *Miskolci Törvénytörés* (Miškolcas tiesa) 2017. gada 20. martā rīkoja tiesas sēdi, uz kuru LU neieradās, bet viņu pārstāvēja šīs tiesas ieceltais advokāts. 2017. gada 29. martā minētā tiesa noraidīja pieteikumu par jaunas tiesvedības ar nolūku taisīt spriedumu sākšanu.
- 25 Pēc šī nolēmuma pasludināšanas brīvības atņemšanas sods, kurš LU tika piespriests par 2005. gadā izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem un par kura izpildi *Miskolci Törvénytörés* (Miškolcas tiesa) bija izdevusi rīkojumu 2012. gada jūnijā, saskaņā ar Ungārijas tiesībām atkal kļuva izpildāms.
- 26 2017. gada 27. jūlijā Ungārijas iestādes izdeva otru Eiropas apcietināšanas orderi, kurš tiek aplūkots pamatlietā, lai LU par četriem noziedzīgajiem nodarījumiem, kas izdarīti 2005. gadā, izciestu piespriedtā brīvības atņemšanas soda atlikušos vienpadsmit mēnešus.
- 27 Ar 2020. gada 15. decembra nolēmumu *High Court* (Augstā tiesa), pamatojoties uz šo orderi, lika veikt LU nodošanu. *Court of Appeal* (Apelācijas tiesa, Īrija), kurā LU iesniedza apelācijas sūdzību, proti, iesniedzējtiesa, norāda, pirmkārt, ka LU nav piedalījies tiesvedībā, kuras rezultātā, pirmām kārtām, *Miskolci Törvénytörés* (Miškolcas tiesa) viņu notiesājusi par uzturlīdzekļu nemaksāšanu un, otrām kārtām, uzdevusi izpildīt pirmo brīvības atņemšanas sodu, kura pamatā ir pamatlietā aplūkotais Eiropas apcietināšanas orderis. Tā kā nav konstatējams, ka LU būtu atteicies no tiesībām piedalīties šajā tiesvedībā, minētā tiesa uzskata, ka minētā tiesvedība nav notikusi saskaņā ar ECPAK 6. pantu.
- 28 Minētā tiesa sliecas arī uzskatīt, ka tad, ja tiesvedība *Miskolci Törvénytörés* (Miškolcas tiesā) būtu jāuzskata par daļu no "lietas, kurā ir pieņemts nolēmums" Pamatlēmuma 2002/584 4.a panta izpratnē, tā neatbilstu nedz šī panta, nedz 2003. gada Likuma par Eiropas apcietināšanas orderi 45. panta nosacījumiem.

- 29 Otrkārt, iesniedzējtiesa tomēr apgalvo, pirmām kārtām, ka rīkojums par pirmā LU piesprietā brīvības atņemšanas soda izpildi varētu tikt uzskatīts tikai par lēmumu par šī soda izpildi vai piemērošanu 2017. gada 22. decembra sprieduma *Ardic* (C-571/17 PPU, EU:C:2017:1026) izpratnē un, otrām kārtām, ka ne šā lēmuma, ne LU notiesāšanas par uzturlīdzekļu nemaksāšanu mērķis vai sekas nebija mainīt viņam par 2005. gadā pastrādātajiem noziedzīgajiem nodarījumiem piesprietā brīvības atņemšanas soda raksturu vai apmēru, un tādējādi neviens no šiem nolēmumiem neietilpst Pamatlēmuma 2002/584 4.a panta piemērošanas jomā.
- 30 Tomēr minētā tiesa uzskata, ka pamatlīeta vairākos aspektos atšķiras no lietas, kurā pasludināts 2017. gada 22. decembra spriedums *Ardic* (C-571/17 PPU, EU:C:2017:1026).
- 31 Šajā lietā – kā norāda minētā tiesa – vispirms šķiet, ka LU otrais notiesājošais spriedums ir bijis noteicošais, izraisot viņam iepriekš nosacīti piesprietā brīvības atņemšanas soda izpildi. Tad jāmin tas, ka nodošanas gadījumā LU nebūtu tiesību tikt uzklausītam *a posteriori*. Visbeidzot, pamatlīetas apstākļiem esot daudz ciešāka saikne ar ECPAK 6. pantu, kā arī ar Hartas 47. pantu un 48. panta 2. punktu, nekā lietai, kurā pasludināts 2017. gada 22. decembra spriedums *Ardic* (C-571/17 PPU, EU:C:2017:1026). Proti, tikai tāpēc, ka LU tika atzīts par vainīgu un aizmuguriski notiesāts par uzturlīdzekļu nemaksāšanu, brīvības atņemšanas sods, kas piespriests par 2005. gadā pastrādātajiem noziedzīgajiem nodarījumiem, ir izpildāms, un nav nekādu šaubu, ka ECPAK 6. pants ir piemērojams tiesvedībai, kuras rezultātā tika taisīts šāds aizmugurisks notiesājošs spriedums.
- 32 Turklāt šī pati tiesa norāda: tā kā Pamatlēmuma 2002/584 4.a pants un 2003. gada Likuma par Eiropas apcietināšanas orderi 45. pants nepieļauj nodot LU tālab, lai viņš izciestu tam aizmuguriski piesprietoto sodu par uzturlīdzekļu nemaksāšanu, šķiet neparasti, ka viņš var tikt nodots Ungārijas iestādēm, lai izciestu sodu, kas viņam piespriests par noziedzīgo nodarījumu pastrādāšanu 2005. gadā, lai gan šis sods ir izpildāms tikai šīs aizmuguriskās notiesāšanas dēļ.
- 33 Iesniedzējtiesa piebilst, ka *Miskolci Törvényszék* (Miškolcas tiesa) rīkojumu, ar kuru atcelta pirmā brīvības atņemšanas soda izpildes atlikšana, varot uzskatīt par tik cieši saistītu ar notiesāšanu par uzturlīdzekļu nesamaksāšanu, ka notiesāšanā pieļautajam ECPAK 6. panta 1. punkta pārkāpumam būtu jāietekmē arī šis rīkojums.
- 34 Šādos apstākļos *Court of Appeal* (Apelācijas tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:
- “1) a) Gadījumā, kad lūdz pieprasītās personas nodošanu, lai izpildītu brīvības atņemšanas sodu, kura izpilde bija atlikta *ab initio*, bet kas pieprasītās personas atkārtotas notiesāšanas par vēlāku noziedzīgu nodarījumu rezultātā norīkots izpildei, un šo izpildes dokumentu ir izdevusi tiesa, kurā pieprasīto personu notiesāja un tai piesprieda sodu par vēlākā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu, vai tiesas process, kurā pasludināja vēlāko notiesājošo spriedumu un izdeva izpildes rīkojumu, ir daļa no “lietas izskatīšanas, kurā ir pieņemts nolēmums” Pamatlēmuma 2002/584 4.a panta 1. punkta izpratnē?
- b) Vai atbildi uz 1. jautājuma a) daļu ietekmē tas, vai tiesai, kura izdeva izpildes rīkojumu, saskaņā ar tiesību aktiem bija pienākums šo rīkojumu izdot, vai arī tai bija rīcības brīvība dokumenta izdošanā?

2. Vai pirmajā jautājumā minētajos apstākļos izpildes tiesu iestādei ir tiesības pārbaudīt, vai tiesvedības, kurā pasludināja vēlāko notiesājošo spriedumu un izdeva izpildes rīkojumu un kurš notika bez pieprasītās personas klātbūtnes, norisinājās atbilstoši [ECPAK] 6. pantam, un it īpaši pārbaudīt, vai ar to, ka pieprasītā persona nepiedalījās klātienē, tika pārkāptas tiesības uz aizstāvību un/vai pieprasītās personas tiesības uz taisnīgu tiesu?
3. a) Vai pirmajā jautājumā minētajos apstākļos – tad, ja izpildes tiesu iestāde ir pārliecināta, ka tiesvedība, kurā pasludināja vēlāko notiesājošo spriedumu un izdeva izpildes rīkojumu, nenorisinājās atbilstoši [ECPAK] 6. pantam, un, it īpaši, ar to, ka pieprasītā persona nepiedalījās klātienē, tika pārkāptas tiesības uz aizstāvību un/vai pieprasītās personas tiesības uz taisnīgu tiesu, – vai izpildes tiesu iestādei ir tiesības un/vai pienākums i) atteikt pieprasītās personas nodošanu, pamatojoties uz to, ka ar šo nodošanu tiktu pārkāpts [ECPAK] 6. pants un/vai [Hartas] 47. pants un 48. panta 2. punkts, un/vai ii) pieprasīt, lai izsniegšanas tiesu iestāde kā nodošanas nosacījumu sniedz garantiju, ka attiecībā uz notiesājošo spriedumu, uz kura pamata izdots izpildes rīkojums, pieprasītajai personai pēc nodošanas būs tiesības uz lietas atkārtotu izskatīšanu vai pārsūdzību, kurā viņai būs tiesības piedalīties un kura dod iespēju lietu, tostarp jaunus pierādījumus, atkārtoti izskatīt pēc būtības, un kuras rezultātā sākotnējais nolēmums varētu tikt atcelts?
- b) Vai 3. jautājuma a) daļas mērķiem piemērojamā pārbaude ir tāda: vai pieprasītās personas nodošanas gadījumā tiktu pārkāptas to pamattiesību būtiskais saturs, kas ietvertas [ECPAK] 6. pantā un/vai Hartas 47. pantā un 48. panta 2. punktā, un, ja atbilde ir apstiprinoša, vai tam, lai izpildes tiesu iestāde varētu secināt, ka nodošanas gadījumā tiktu pārkāpta šo tiesību pati būtība, pietiek ar to, ka tiesvedība, kurā pasludināja vēlāko notiesājošo spriedumu un izdeva izpildes rīkojumu, norisinājās *in absentia*, un to, ka nodošanas gadījumā pieprasītajai personai nebūs tiesību panākt lietas atkārtotu izskatīšanu vai pārsūdzību?”

Lieta C-515/21

- 35 2015. gada 29. maijā *Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia* (Vroclavas centra rajona, Polija) piesprieda PH, viņam piedaloties tiesas sēdē, brīvības atņemšanas sodu uz vienu gadu par noziedzīgo nodarījumu, kas izdarīts 2015. gadā. Šī soda izpilde tika nosacīti atlikta ar piecus gadus ilgu pārbaudes laiku. PH nepārsūdzēja šo notiesājošo spriedumu.
- 36 2017. gada 21. februārī *Sąd Rejonowy w Bydgoszczy* (Bidgoščas rajona tiesa, Polija) atzina PH par vainīgu otrā noziedzīgajā nodarījumā, par kuru viņam tika piespriests brīvības atņemšanas sods uz četrpadsmit mēnešiem. PH nezināja par šajā tiesā notikušo tiesas sēdi un tajā nepiedalījās ne personiski, nedz ar juridiskā pārstāvja starpniecību.
- 37 2017. gada 16. maijā *Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia* (Vroclavas centra rajona tiesa) saskaņā ar Polijas Kriminālkodeksa 75. panta 1. punktu izdeva rīkojumu par viena gada brīvības atņemšanas soda, kuru tā bija piespriedusi PH, izpildi, pamatojoties uz to, ka viņš pārbaudes laikā bija izdarījis otro noziedzīgo nodarījumu. Šai tiesai šajā ziņā nebija nekādas rīcības brīvības.
- 38 PH nebija zināms par *Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia* (Vroclavas centra rajona tiesa) sākto tiesvedību, kuras rezultātā tika pieņemts lēmums par viņa pirmā brīvības atņemšanas soda izpildes atlikšanas atcelšanu, un 2017. gada 16. maija tiesas sēdē viņš nepiedalījās ne personiski, nedz ar likumiskā pārstāvja starpniecību.

- 39 Termiņš, kurā PH varēja iesniegt apelācijas sūdzību par notiesājošo spriedumu par otro noziedzīgo nodarījumu, jau ir beidzies, un nodošanas gadījumā PH nebūs tiesību tikt uzklausītam, izņemot iespējamās ārkārtas pārsūdzības gadījumā.
- 40 2019. gada 26. februārī *Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia* (Vroclavas centra rajona tiesa) attiecībā uz PH, kas atrodas Īrijā, izdeva Eiropas apcietināšanas orderi, lai izpildītu viena gada brīvības atņemšanas sodu, kas viņam piespriests 2015. gada 29. maijā.
- 41 Ar 2020. gada 16. novembra nolēmumu *High Court* (Augstā tiesa) izdeva rīkojumu par PH nodošanu, pamatojoties uz šo orderi. PH par šo nolēmumu iesniedza apelācijas sūdzību *Court of Appeal* (Apelācijas tiesa).
- 42 *Court of Appeal* (Apelācijas tiesa) uzsver, ka aizmuguriska sprieduma tiesvedība, kuras rezultātā PH notiesāts otrreiz, nešķiet atbilstoša ne ECPAK 6. pantam, ne Hartas 47. un 48. pantam, jo nešķiet, ka PH būtu atteicies no tiesībām piedalīties šajā tiesvedībā.
- 43 Šādos apstākļos *Court of Appeal* (Apelācijas tiesa) šī sprieduma 27.–33. punktā izklāstītajiem iemesliem analogisku iemeslu dēļ nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:
- “1) Vai – gadījumā, kad lūdz pieprasītās personas nodošanu, lai izpildītu brīvības atņemšanas sodu, kura izpilde bija atlikta *ab initio*, bet kas pieprasītās personas atkārtotas notiesāšanas par vēlāku noziedzīgu nodarījumu rezultātā norīkots izpildei, un šis izpildes rīkojums bija obligāti jāizdod minētās notiesāšanas dēļ, – tiesvedība, kurā pieņemts vēlākais notiesājošais spriedums un izpildes dokuments, ir daļa no “lietas izskatīšanas, kurā ir pieņemts nolēmums” Pamatlēmuma 2002/584 4.a panta 1. punkta izpratnē?
- 2) Vai pirmajā jautājumā minētajos apstākļos izpildes tiesu iestādei ir tiesības un/vai pienākums pārbaudīt, vai tiesvedība, kurā pasludināja vēlāko notiesājošo spriedumu un/vai tiesvedība, kurā izdeva izpildes rīkojumu, un kuri notika bez pieprasītās personas klātbūtnes, norisinājās atbilstoši [ECPAK] 6. pantam, it īpaši pārbaudīt, vai ar to, ka pieprasītā persona nepiedalījās klātienē, tika pārkāptas tiesības uz aizstāvību un/vai pieprasītās personas tiesības uz taisnīgu tiesu?
- 3) a) Vai pirmajā jautājumā minētajos apstākļos – tad, ja izpildes tiesu iestāde ir pārliecināta, ka tiesas process, kurā pasludināja vēlāko notiesājošo spriedumu un izdeva izpildes rīkojumu, nenorisinājās atbilstoši [ECPAK] 6. pantam, un, it īpaši, ar to, ka pieprasītā persona nepiedalījās klātienē, tika pārkāptas tiesības uz aizstāvību un/vai pieprasītās personas tiesības uz lietas taisnīgu izskatīšanu, – vai izpildes tiesu iestādei ir tiesības un/vai pienākums i) atteikt pieprasītās personas nodošanu, pamatojoties uz to, ka ar šo nodošanu tiktu pārkāpts [ECPAK] 6. pants un/vai [Hartas] 47. pants un 48. panta 2. punkts, un/vai ii) pieprasīt, lai izsniegšanas tiesu iestāde kā nodošanas nosacījumu sniedz garantiju, ka attiecībā uz notiesājošo spriedumu, uz kura pamata izdots izpildes rīkojums, pieprasītajai personai pēc nodošanas būs tiesības uz lietas atkārtotu izskatīšanu vai pārsūdzību, kurā viņai būs tiesības piedalīties un kura dos iespēju lietu, tostarp jaunus pierādījumus, atkārtoti izskatīt pēc būtības, un kuras rezultātā sākotnējais nolēmums varētu tikt atcelts, ciktāl tas attiecas uz izpildes rīkojumu?

b) Vai 3. jautājuma a) daļas mērķiem piemērojamā pārbaude ir tāda: vai pieprasītās personas nodošanas gadījumā tiktu pārkāpts to pamattiesību būtiskais saturs, kas ietvertas [ECPAK] 6. pantā un/vai Hartas 47. pantā un 48. panta 2. punktā, un, ja atbilde ir apstiprinoša, vai tam, lai izpildes tiesu iestāde varētu secināt, ka nodošanas gadījumā tiktu pārkāpta šo tiesību pati būtība, pietiek ar to, ka tiesvedība, kurā pasludināja vēlāko notiesājošo spriedumu un izdeva izpildes rikojumu, norisinājās *in absentia*, un to, ka nodošanas gadījumā pieprasītajai personai nebūs tiesību panākt lietas atkārtotu izskatīšanu vai pārsūdzību?”

44 Ar Tiesas priekšsēdētāja 2021. gada 20. septembra lēmumu lietas C-514/21 un C-515/21 tika apvienotas mutvārdu procesam un sprieduma taisīšanai.

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmo jautājumu

45 Ar pirmo jautājumu apvienotajās lietās C-514/21 un C-515/21 iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Pamatlēmuma 2002/584 4.a panta 1. punkts, lasot to saistībā ar Hartas 47. un 48. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tad, ja brīvības atņemšanas soda izpildes nosacīta atlikšana tiek atcelta jauna notiesājoša sprieduma krimināllietā dēļ un ir izdots Eiropas apcietināšanas orderis, lai izpildītu šo sodu, aizmuguriski pieņemtais nolēmums, ar ko atceļ šādu nosacīto izpildes atlikšanu, vai otrais notiesājošais spriedums krimināllietā, kurš arī pieņemts aizmuguriski, ir “nolēmums” šīs tiesību normas izpratnē.

46 Pirmām kārtām, jāatgādina, ka ar Pamatlēmumu 2002/584, ieviešot vienkāršotu un efektīvu sistēmu notiesāto vai aizdomās par krimināllikuma pārkāpumu turēto personu nodošanai, ir paredzēts atvieglot un paātrināt tiesu sadarbību ar mērķi veicināt Eiropas Savienībai paredzētā mērķa kļūt par brīvības, drošības un tiesiskuma telpu īstenošanu, balstoties uz augstu uzticības līmeni, kam jāpastāv starp dalībvalstīm (spriedums, 2023. gada 31. janvāris, *Puig Gordi* u.c., C-158/21, EU:C:2023:57, 67. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

47 Šajā ziņā no šā pamatlēmuma, it īpaši no tā 1. panta 2. punkta, izriet, ka Eiropas apcietināšanas ordera izpilde ir princips, savukārt izpildes atteikums tiek paredzēts kā izņēmums, kas ir jāinterpretē šauri (spriedums, 2023. gada 31. janvāris, *Puig Gordi* u.c., C-158/21, EU:C:2023:57, 68. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

48 Otrām kārtām, no paša Pamatlēmuma 2002/584 4.a panta 1. punkta formulējuma izriet, ka izpildes tiesu iestāde drīkst atteikties izpildīt Eiropas apcietināšanas orderi, kas izdots, lai izpildītu brīvības atņemšanas sodu vai piemērotu ar brīvības atņemšanu saistītu drošības līdzekli, ja lietas izskatīšanā, kurā pieņemts nolēmums, attiecīgā persona nav personiski piedalījusies, izņemot, ja Eiropas apcietināšanas orderī ir norādīts, ka ir izpildīti attiecīgi šī noteikuma a)–d) apakšpunktā paredzētie nosacījumi (spriedums, 2020. gada 17. decembris, *Generalstaatsanwaltschaft Hamburg*, C-416/20 PPU, EU:C:2020:1042, 38. punkts un tajā minētā judikatūra).

- 49 Šajā ziņā jānorāda, ka ar 4.a pantu tādējādi tiek ierobežota iespēja atteikties izpildīt Eiropas apcietināšanas orderi, vienveidīgi un precīzi nosakot gadījumus, kuros nevar tikt atteikta nolēmuma, kas pieņemts pēc lietas izskatīšanas, kurā attiecīgā persona nav piedalījies, atzīšana un izpilde (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2020. gada 17. decembris, *Generalstaatsanwaltschaft Hamburg*, C-416/20 PPU, EU:C:2020:1042, 35. un 36. punkts, kā arī tajos minētā judikatūra).
- 50 Pamatlēmuma 2002/584 4.a panta mērķis ir nodrošināt augstu aizsardzības līmeni un ļaut izpildes iestādei, pilnībā ievērojot personas tiesības uz aizstāvību, nodot attiecīgo personu, lai gan tā nav piedalījies lietas izskatīšanā, kurā tikusi notiesāta (2020. gada 17. decembris, *Generalstaatsanwaltschaft Hamburg*, C-416/20 PPU, EU:C:2020:1042, 39. punkts un tajā minētā judikatūra). Konkrētāk, no Pamatlēmuma 2009/299 1. panta, lasot to saistībā ar tā 1. un 15. apsvērumu, skaidri izriet, ka 4.a pants tika iekļauts Pamatlēmumā 2002/584, lai aizsargātu apsūdzētā tiesības personiski piedalīties pret viņu ierosinātajā krimināllietā, vienlaikus uzlabojot tiesu nolēmumu savstarpēju atzīšanu starp dalībvalstīm.
- 51 Turklāt minētais 4.a pants ir jāinterpretē un jāpiemēro saderīgi ar Hartas 47. panta otro un trešo daļu, kā arī ar 48. pantu, kuri, kā precizēts paskaidrojumos attiecībā uz Hartu, atbilst ECPAK 6. pantam. Tāpēc Tiesai jāraugās, lai tās veiktā Pamattiesību hartas 47. panta otrās un trešās daļas un 48. panta interpretācija nodrošinātu tādu aizsardzības līmeni, kas nepārkāpj ECPAK 6. pantā garantēto aizsardzības līmeni, kā to interpretējusi Eiropas Cilvēktiesību tiesa (spriedums, 2022. gada 15. septembris, HN (Apsūdzētā, kas ir izraidīts no teritorijas, process), C-420/20, EU:C:2022:679, 55. punkts).
- 52 Trešām kārtām, no Tiesas judikatūras izriet, ka jēdziens “lietas izskatīšana, kurā ir pieņemts nolēmums” Pamatlēmuma 2002/584 4.a panta 1. punkta izpratnē jāsaprot kā tāds, kas aptver lietas izskatīšanu, kurā pieņemts tiesas nolēmums par personas, kuras nodošana tiek lūgta saistībā ar Eiropas apcietināšanas ordera izpildi, galīgu notiesāšanu (spriedumi, 2017. gada 10. augusts, *Tupikas*, C-270/17 PPU, EU:C:2017:628, 74. punkts, un 2017. gada 22. decembris, *Ardic*, C-571/17 PPU, EU:C:2017:1026, 64. punkts).
- 53 Savukārt Pamatlēmuma 2002/584 4.a panta 1. punkta piemērošanas vajadzībām tajā minētais jēdziens “nolēmums” neattiecas uz nolēmumu par iepriekš pasludināta brīvības atņemšanas soda izpildi vai piemērošanu, izņemot gadījumus, ja tas ietekmē atzīšanu par vainīgu vai ja šī nolēmuma mērķis vai sekas ir minētā soda veida vai apmēra grozīšana un ja iestādei, kas to pieņēmusi, šajā ziņā ir bijusi rīcības brīvība. No tā izriet, ka lēmums, ar kuru ir atcelta brīvības atņemšanas soda izpildes nosacīta atlikšana tādēļ, ka attiecīgā persona ir pārkāpusi tādu objektīvu nosacījumu, kas ir saistīts ar šo nosacīto notiesāšanu, kā, piemēram, jauna noziedzīga nodarījuma pastrādāšanu pārbaudes laikā, neietilpst minētā 4.a panta 1. punkta piemērošanas jomā, jo ar to šis sods tiek atstāts negrozīts gan attiecībā uz tā raksturu, gan apmēru (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2017. gada 22. decembris, *Ardic*, C-571/17 PPU, EU:C:2017:1026, 77., 81., 82. un 88. punkts).
- 54 Turklāt, tā kā iestādei, kurai jālemj par šādu atcelšanu, nav pienākuma pēc būtības pārskatīt lietu, kurā ir piespriests sods krimināllietā, apstāklim, ka šai iestādei ir rīcības brīvība, nav nozīmes, jo tā šai iestādei neļauj grozīt brīvības atņemšanas soda apmēru vai raksturu, kādi tie ir noteikti galīgajā nolēmumā, ar kuru pieprasītā persona ir notiesāta (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2017. gada 22. decembris, *Ardic*, C-571/17 PPU, EU:C:2017:1026, 80. punkts).

- 55 Jēdziena “lietas izskatīšana, kurā ir pieņemts nolēmums” Pamatlēmuma 2002/584 4.a panta 1. punkta izpratnē šaura interpretācija turklāt atbilst ar šo pamatlēmumu ieviestā režīma vispārējai sistēmai. Proti, kā uzsvērts šī sprieduma 47. punktā, šī tiesību norma ir izņēmums no noteikuma, ar kuru izpildes tiesu iestādei ir noteikts pienākums nodot pieprasīto personu izsniegšanas dalībvalstij, un tādējādi tā ir jāinterpretē šauri.
- 56 Turklāt šāda interpretācija vislabāk var nodrošināt minētajā pamatlēmumā izvirzīto mērķi, kas, kā atgādināts šī sprieduma 46. punktā, ir atvieglot un paātrināt tiesu iestāžu sadarbību starp dalībvalstīm, pamatojoties uz savstarpējas uzticēšanās un atzišanas principiem, novēršot to, ka izpildes tiesu iestādei tiek uzticēts vispārējs uzdevums pārbaudīt visus izsniegšanas dalībvalstī pieņemtos procesuālos lēmumus (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2017. gada 10. augusts, *Tupikas*, C-270/17 PPU, EU:C:2017:628, 87. un 88. punkts, kā arī 2023. gada 31. janvāris, *Puig Gordi* u.c., C-158/21, EU:C:2023:57, 88. punkts).
- 57 Šajā ziņā no pastāvīgās judikatūras izriet, pirmkārt, ka Pamatlēmums 2002/584, lasot to saistībā ar Hartas normām, nevar tikt interpretēts tādējādi, ka tiktu apšaubīta dalībvalstu tiesu iestāžu sadarbības sistēmas – kurā Eiropas apcietināšanas orderis, kā to ir paredzējis Savienības likumdevējs, ir viens no būtiskajiem elementiem – efektivitāte (spriedums, 2022. gada 22. februāris, *Openbaar Ministerie* (Izsniegšanas dalībvalsts tiesību aktos noteikta tiesa), C-562/21 PPU un C-563/21 PPU, EU:C:2022:100, 47. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra) un, otrkārt, ka garantija par personas, kuras nodošana tiek pieprasīta, tiesību ievērošanu vispirms ir izsniegšanas dalībvalsts atbildība (šajā nozīmē skat. it īpaši spriedumu, 2018. gada 23. janvāris, *Piotrowski*, C-367/16, EU:C:2018:27, 49. un 50. punkts).
- 58 Tāpat jānorāda, ka šāda Pamatlēmuma 2002/584 4.a panta 1. punkta interpretācija saskan ar Eiropas Cilvēktiesību tiesas judikatūru. Saskaņā ar šo judikatūru, pirmkārt, procedūras, kas attiecas uz sodu izpildes kārtību, neietilpst ECPAK 6. panta piemērošanas jomā un, otrkārt, pasākumi, kurus tiesa ir noteikusi pēc galīgā soda uzlikšanas vai tā izpildes laikā, par “sodiem” šīs konvencijas izpratnē var tikt uzskatīti tikai tad, ja tie var izraisīt sākotnēji uzliktā soda apmēra pārskatīšanu vai grozīšanu (skat. it īpaši ECT spriedumus, 2012. gada 3. aprīlis, *Boulois* pret Luksemburgu, CE:ECHR:2012:0403JUD003757504, 87. punkts, 2015. gada 10. novembris, *Çetin* pret Turciju, CE:ECHR:2015:1110DEC003285709, 42.–47. punkts, 2019. gada 12. novembris, *Abedin* pret Apvienoto Karalisti, CE:ECHR:2019:1112DEC005402616, 29.–37. punkts, 2021. gada 22. jūnijs, *Ballıktaş Bingöllü*, CE:ECHR:2021:0622JUD007673012, 48. punkts, un 2022. gada 10. novembris, *Kupinsky* pret Ukrainu, CE:ECHR:2022:1110JUD000508418, 47.–52. punkts).
- 59 Ceturtām kārtām, ir jānorāda, pirmkārt, ka atšķirībā no jautājumiem par soda izpildes vai piemērošanas kārtību tiesas nolēmums par attiecīgās personas notiesāšanu ietilpst ECPAK 6. panta krimināltiesību daļā (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2017. gada 10. augusts, *Zdziaszek*, C-271/17 PPU, EU:C:2017:629, 85. punkts, un 2017. gada 22. decembris, *Ardic*, C-571/17 PPU, EU:C:2017:1026, 75. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 60 Otrkārt, apsūdzētā tiesības klātienē piedalīties tiesvedībā, kas uz viņu attiecas, ir būtisks tiesību uz aizstāvību elements un – vispārīgāk – tam ir būtiska nozīme, ievērojot Hartas 47. panta otrajā un trešajā daļā, kā arī 48. pantā nostiprinātās tiesības uz lietas taisnīgu izskatīšanu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2022. gada 15. septembris, HN (Apsūdzētā, kas ir izraidīts no teritorijas, process), C-420/20, EU:C:2022:679, 54.–56. punkts, kā arī tajos minētā judikatūra).

- 61 Šajā ziņā Eiropas Cilvēktiesību tiesa ir nospriedusi, ka tādas personas aizmuguriska notiesāšana, attiecībā uz kuru nav konstatēts, ka tā ir atteikusies no tiesībām klātienē piedalīties tiesvedībā un aizstāvēties vai ka tai bijis nodoms izvairīties no tiesas, bez iespējas pēc viņas uzklaušanās panākt jaunu spriedumu par apsūdzības pamatotību gan no faktisko apstākļu, gan tiesisko apstākļu aspekta, ir klaja piekļuves liegšana tiesiskās aizsardzības līdzekļiem (ECT spriedumi, 2006. gada 1. marts, *Sejdovic* pret Itāliju, CE:ECHR:2006:0301JUD005658100, 82. punkts, un 2019. gada 9. jūlijs, *Kislov* pret Krieviju, CE:ECHR:2019:0709JUD000359810, 106., 107. un 115. punkts).
- 62 Šajā gadījumā vēl jānorāda, pirmām kārtām, ka otrie notiesājošie spriedumi, ar kuriem PH un LU piespriests sods krimināllietās, likuši vai ļāvuši kompetentajai valsts iestādei atcelt to pirmo brīvības atņemšanas sodu izpildes nosacītu atlikšanu, kuri šīm personām jau bija piespriesti, un, otrām kārtām, ka šī atcelšana pati par sevi ļāva izsniegt Eiropas apcietināšanas orderus, par kuriem ir runa pamatlīdētās, jo pirmie brīvības atņemšanas sodi, kas piespriesti PH un LU, kļuva izpildāmi tādēļ, ka tika atcelta šī izpildes nosacītā atlikšana.
- 63 Līdz ar to personas, attiecībā uz ko ir izsniegts Eiropas apcietināšanas orderis, aizmuguriska notiesāšana krimināllietā, bez kuras – kā tas ir šajā gadījumā – šo orderi nebūtu bijis iespējams izsniegt, ir nepieciešams elements minētā ordera izsniegšanai, un to var skart fundamentāls pārkāpums, kas būtiski apdraud apsūdzētā tiesības personiski piedalīties savas lietas izskatīšanā, kā tas ir garantēts Hartas 47. panta otrajā un trešajā daļā un 48. pantā.
- 64 Treškārt, kā norādīts šī sprieduma 50. punktā, Savienības likumdevējs ir nolēmis Eiropas apcietināšanas ordera mehānismā piešķirt īpašu nozīmi apsūdzētā tiesībām personiski piedalīties klātienē lietas izskatīšanā tiesā, Pamatlēmuma 2002/584 4.a panta 1. punktā ieviešot fakultatīvu šāda ordera neizpildes pamatu, kas īpaši ir veltīts šādu tiesību aizsardzībai. Turklāt, kā uzsvērts šī sprieduma 51. punktā, šāds atteikuma pamats ir jāinterpretē atbilstoši prasībām, kas izriet no Hartas 47. panta otrās un trešās daļas, kā arī no 48. panta, kā tās ir uzsvērtas šī sprieduma 60. un 61. punktā.
- 65 Līdz ar to, lai Pamatlēmuma 2002/584 4.a panta 1. punktam netiktu atņemta liela tā efektivitātes daļa, izpildes tiesu iestādei, lai izvērtētu, vai saskaņā ar šo tiesību normu ir jāatsaka pieprasītās personas nodošana, ir jāvar ņemt vērā ne tikai iespējamu aizmugurisku lietas izskatīšanu, kurā pieņemts galīgs notiesājošs spriedums, kā izpildei izsniegts Eiropas apcietināšanas orderis, bet arī jebkuru citu aizmugurisku procedūru, kurā pieņemts notiesājošs spriedums, bez kā šāds orderis nebūtu varējis tikt izsniegts.
- 66 Turklāt, kā uzsvērusi Eiropas Komisija, jēdziens “lietas izskatīšana, kurā ir pieņemts nolēmums” var attiekties uz vairāk nekā vienu tiesas nolēmumu, ja tas ir nepieciešams 4.a panta 1. punktā izvirzītā mērķa sasniegšanai, kas tostarp ir vērsts uz attiecīgo personu tiesību uz aizstāvību pastiprināšanu, nodrošinot, ka ir garantētas to pamattiesības uz lietas taisnīgu izskatīšanu (pēc analogijas skat. spriedumu, 2017. gada 10. augusts, *Zdziaszek*, C-271/17 PPU, EU:C:2017:629, 94. punkts).
- 67 No tā izriet, ka tiesas nolēmums, ar kuru pieprasītā persona notiesāta aizmuguriski, ir jāuzskata par “nolēmumu” saskaņā ar Pamatlēmuma 2002/584 4.a panta 1. punktu, lasot to saistībā ar Hartas 47. un 48. pantu, ja tā pieņemšana ir bijusi izšķiroša Eiropas apcietināšanas ordera izsniegšanai.

68 No visiem iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka Pamatlēmuma 2002/584 4.a panta 1. punkts, lasot to saistībā ar Hartas 47. un 48. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tad, ja brīvības atņemšanas soda izpildes nosacīta atlikšana jaunas notiesāšanas dēļ tiek atcelta un šī soda izpildei ir izsniegts Eiropas apcietināšanas orderis, šis aizmuguriski pasludinātais notiesājošais spriedums ir “nolēmums” šīs tiesību normas izpratnē. Tā tas nav tāda nolēmuma gadījumā, ar kuru ir atcelta minētā soda izpildes nosacīta atlikšana.

Par otro un trešo jautājumu

69 Ar otro un trešo jautājumu apvienotajās lietās C-514/21 un C-515/21, kuri ir jāizskata kopā, iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Pamatlēmums 2002/584, lasot to saistībā ar Hartas 47. un 48. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to izpildes tiesu iestādei ir atļauts vai ir uzlikts pienākums atteikties nodot pieprasīto personu izsniegšanas dalībvalstij vai pakļaut tās nodošanu garantijas nosacījumam par to, ka attiecībā uz šo personu minētajā dalībvalstī varēs tikt taisīts jauns spriedums vai istenota apelācijas tiesvedība, ja izrādīsies, ka aizmuguriskā lietas izskatīšanā – kuras rezultātā tika atcelta brīvības atņemšanas soda, kā izpildei izsniegts Eiropas apcietināšanas orderis, izpildes nosacīta atlikšana vai attiecībā uz minēto personu pasludināts otrs notiesājošs spriedums, kuram ir noteicoša nozīme šī ordera izsniegšanai, – nav ievērots Hartas 47. pants vai 48. panta 2. punkts. Tā arī jautā, vai ir nepieciešams, lai šāds pārkāpums skartu šajos pantos garantēto tiesību būtisko saturu.

70 Pirmām kārtām, no atbildes uz pirmo jautājumu apvienotajās lietās C-514/21 un C-515/21 izriet, ka aizmuguriski pasludinātais notiesājošais spriedums krimināllietā, bez kura brīvības atņemšanas soda, kā izpildei izsniegts Eiropas apcietināšanas orderis, izpildes nosacīta atlikšana nebūtu tikusi atcelta, ir daļa no “lietas izskatīšanas, kurā pieņemts nolēmums” Pamatlēmuma 2002/584 4.a panta 1. punkta izpratnē.

71 Ņemot vērā šo precizējumu, ir jāatgādina, pirmkārt, ka minētā 4.a panta 1. punkta a)–d) apakšpunktā precīzi un vienveidīgi ir uzskaitīti gadījumi, kuros nolēmuma, kas pieņemts pēc lietas izskatīšanas, kurā attiecīgā persona nav piedalījies, atzīšanu un izpildi nevar atteikt (spriedums, 2017. gada 22. decembris, *Ardic*, C-571/17 PPU, EU:C:2017:1026, 71. punkts un tajā minētā judikatūra).

72 No tā izriet, ka Pamatlēmuma 2002/584 4.a panta 1. punkts izpildes tiesu iestādei neļauj atteikt attiecīgās personas nodošanu, ja Eiropas apcietināšanas orderī attiecībā uz tiesas nolēmumu, ar kuru piespriests brīvības atņemšanas sods, kura izpildei šis orderis ir izsniegts, ir ietverta kāda no šīs tiesību normas a)–d) apakšpunktā paredzētajām norādēm.

73 Proti, katrā no Pamatlēmuma 2002/584 4.a panta 1. punkta a)–d) apakšpunktā minētajiem gadījumiem Eiropas apcietināšanas ordera izpilde neapdraud ne attiecīgās personas tiesības uz aizstāvību, ne tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību un uz lietas taisnīgu izskatīšanu, kas paredzētas Hartas 47. pantā un 48. panta 2. punktā (spriedums, 2013. gada 26. februāris, *Melloni*, C-399/11, EU:C:2013:107, 44. un 53. punkts).

74 To pašu iemeslu dēļ izpildes tiesu iestāde nevar saskaņā ar Pamatlēmuma 2002/584 4.a panta 1. punktu atteikties nodot pieprasīto personu izsniegšanas dalībvalstij tad, ja Eiropas apcietināšanas orderī attiecībā uz šī sprieduma 70. punktā minēto aizmugurisku notiesājošu spriedumu ir ietverta kāda no šīs tiesību normas a)–d) apakšpunktā minētajām norādēm.

- 75 Un otrādi: ja Eiropas apcietināšanas orderī nav nevienas no Pamatlēmuma 2002/584 4.a panta 1. punkta a)–d) apakšpunktā minētajām norādēm, izpildes tiesu iestādei – neatkarīgi no tā, vai nav neievērota tās tiesību uz aizstāvību būtība, – ir jāspēj atteikt pieprasītās personas nodošanu, un neviena šāda veida prasība neizriet ne no 4.a panta formulējuma, ne no tā mērķa, kurš atgādināts šī sprieduma 50. punktā.
- 76 Tāpat no minētā 4.a panta formulējuma paša, it īpaši no norādes, saskaņā ar kuru izpildes tiesu iestāde “driest atteikties” izpildīt apcietināšanas orderi, izriet, ka šai pēdējai minētajai ir jābūt rīcības brīvībai attiecībā uz jautājumu, vai šādā gadījumā ir jāatsaka šāda izpilde. Tādējādi no Pamatlēmuma 2002/584 4.a panta 1. punkta nevar secināt, ka tādā gadījumā, kāds aprakstīts iepriekšējā punktā, izpildes tiesu iestādei ir pienākums atteikties izpildīt Eiropas apcietināšanas orderi un tai nav iespējas ņemt vērā katras lietas īpašos apstākļus (pēc analogijas skat. spriedumu, 2021. gada 29. aprīlis, X, Eiropas apcietināšanas orderis – *Ne bis in idem*), C-665/20 PPU, EU:C:2021:339, 43. un 44. punkts).
- 77 Šādu interpretāciju apstiprina šī pamatlēmuma vispārējā sistēma. Kā atgādināts šī sprieduma 47. punktā, Eiropas apcietināšanas ordera izpilde ir minētā pamatlēmumā noteiktais princips, jo atzīšanas un izpildes atteikuma pamati ir izņēmumi. Ja izpildes tiesu iestādei tiktu liegta iespēja ņemt vērā katras lietas īpašos apstākļus, kas tai var likt uzskatīt, ka nodošanas atteikuma nosacījumi nav izpildīti, sekas būtu tādas, ka šā pamatlēmuma 4.a pantā paredzētās vienkāršās atteikuma tiesības kļūtu par reālu pienākumu, un izņēmums, ko veido nodošanas atteikums, tādējādi kļūtu par principu (pēc analogijas skat. spriedumu, 2021. gada 29. aprīlis, X (Eiropas apcietināšanas orderis – *Ne bis in idem*), C-665/20 PPU, EU:C:2021:339, 47. punkts).
- 78 Kā ģenerālvokāte būtībā uzsvērusi secinājumā 115. punktā, izpildes iestādei ir iespēja šajā ziņā ņemt vērā citus apstākļus, kas tai ļauj pārliecināties, ka attiecīgās personas nodošanas dēļ netiek pārkāptas viņas tiesības uz aizstāvību, un līdz ar to nodot personu izsniegšanas valstij. Šajā ziņā tostarp īpašu uzmanību var pievērst attiecīgās personas uzvedībai, it īpaši tam, ka šī persona ir centusies izvairīties no tai nosūtītās informācijas saņemšanas vai no jebkādas saziņas ar saviem advokātiem (spriedums, 2020. gada 17. decembris, *Generalstaatsanwaltschaft Hamburg*, C-416/20 PPU, EU:C:2020:1042, 51. un 52. punkts, kā arī tajos minētā judikatūra).
- 79 Otrkārt, Tiesa ir vairākkārt nospriedusi, ka Eiropas apcietināšanas ordera izpilde var tikt pakārtota tikai vienam no Pamatlēmuma 2002/584 5. pantā izsmeltošiem paredzētajiem nosacījumiem (spriedums, 2022. gada 14. jūlijs, *Procureur général près la cour d’appel d’Angers*, C-168/21, EU:C:2022:558, 60. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 80 Izsniegšanas dalībvalsts apņemšanās atzīt personai, uz kuru attiecas Eiropas apcietināšanas orderis, tiesības uz jaunu tiesvedību, ja tā notiesāta ar aizmugurisku spriedumu, pārkāpjot tās tiesības uz aizstāvību, nav viens no minētajā 5. pantā norādītajiem nosacījumiem. Tādēļ Savienības tiesībām ir pretrunā tas, ka izpildes tiesu iestāde personas, uz kuru attiecas Eiropas apcietināšanas orderis, nodošanu var pakļaut šādam nosacījumam.
- 81 Tomēr, lai nodrošinātu efektīvu sadarbību krimināllietās, izpildes tiesu iestādei ir pilnībā jāizmanto Pamatlēmuma 2002/584 15. pantā paredzētie instrumenti (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2023. gada 31. janvāris, *Puig Gordi u.c.*, C-158/21, EU:C:2023:57, 132. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

- 82 Tādējādi šai iestādei – attiecīgā gadījumā izmantojot lūgumu sniegt papildu informāciju šī pamatlēmuma 15. panta 2. punkta izpratnē – var nākties lūgt izsniegšanas dalībvalsts garantiju, ka persona, uz kuru attiecas Eiropas apcietināšanas orderis, tiks brīdināta par to, ka saskaņā ar izsniegšanas dalībvalsts tiesību aktiem tā iegūs tiesības uz jaunu lietas izskatīšanu, kurā tā varēs piedalīties un kura ļaus pārskatīt lietu pēc būtības, ņemot vērā jaunus pierādījumus, un atcelt sākotnējo nolēmumu, – paturot prātā, ka tad, ja izsniegšanas dalībvalsts būs sniegusi šādu garantiju, izpildes dalībvalstij būs jānodod attiecīgā persona saskaņā ar minētā pamatlēmuma 4.a panta 1. punkta d) apakšpunktu.
- 83 Otrām kārtām, no atbildes uz pirmo jautājumu, kas minēta šī sprieduma 68. punktā, izriet, ka nolēmums, ar ko atceļ brīvības atņemšanas soda, kura izpildei izsniegts Eiropas apcietināšanas orderis, izpildes nosacīto atlikšanu, neietilpst Pamatlēmuma 2002/584 4.a panta piemērošanas jomā, līdz ar to apstākļi, ka šis nolēmums ir pieņemts aizmuguriski, nevar pamatot izpildes tiesu iestādes atteikumu nodot pieprasīto personu.
- 84 Turklāt, tā kā šāds apstākļi nav viens no obligātajiem vai fakultatīvajiem neizpildīšanas pamatiem, kas uzskaitīti šī pamatlēmuma 3. un 4. pantā, arī šīs tiesību normas nevar pamatot šādu atteikumu.
- 85 Tomēr, kā ģenerālvokāte būtībā uzsvērusi secinājumā 126. punktā, pieprasītās personas nodošanu izņēmuma kārtā var atteikt, pamatojoties uz minētā pamatlēmuma 1. panta 3. punktu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2023. gada 31. janvāris, *Puig Gordi* u.c., C-158/21, EU:C:2023:57, 72. punkts).
- 86 Šajā ziņā tomēr it īpaši ir jāprecizē, ka izpildes tiesu iestāde var atteikties izpildīt Eiropas apcietināšanas orderi, pamatojoties uz Pamatlēmuma 2002/584 1. panta 3. punktu, lasot to kopsakarā ar Hartas 47. pantu, tikai tad, ja tās rīcībā ir, pirmām kārtām, tāda informācija, kas liecina, ka pastāv reāls risks, ka tiks pārkāptas Hartas 47. panta otrajā daļā garantētās pamattiesības uz lietas taisnīgu izskatīšanu tāpēc, ka pastāv sistēmiskas vai vispārējas nepilnības, un, otrām kārtām, ja tā konkrēti un precīzi ir pārbaudījusi, vai, ņemot vērā pieprasītās personas personisko situāciju, nodarījuma, saistībā ar kuru attiecībā uz to tiek veikta kriminālvajāšana, raksturu un Eiropas apcietināšanas ordera pamatā esošo faktisko apstākļu kontekstu, pastāv būtiski un pamatoti iemesli uzskatīt, ka minētajai personai būtu šāds risks, ja to nodotu izsniegšanas dalībvalstij (spriedums, 2023. gada 31. janvāris, *Puig Gordi* u.c., C-158/21, EU:C:2023:57, 97. punkts).
- 87 Iesniedzējtiesai ir jāpārbauda, vai iepriekšējā punktā uzskaitītie nosacījumi šajā gadījumā ir izpildīti.
- 88 Visbeidzot, izpildes tiesu iestādei nav jāizpilda Eiropas apcietināšanas orderis, kurā nav ievērotas minimālās prasības, no kurām ir atkarīga tā spēkā esamība, tostarp tās, kas paredzētas Pamatlēmuma 2002/584 1. panta 1. punktā un 8. pantā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2023. gada 31. janvāris, *Puig Gordi* u.c., C-158/21, EU:C:2023:57, 69. un 70. punkts). Šajā gadījumā, neskarot iesniedzējtiesas veicamo pārbaudi, nav informācijas, kas ļautu pieņemt, ka pamatlietā aplūkoti Eiropas apcietināšanas orderi neatbilstu šīm minimālajām prasībām.
- 89 Tā kā Pamatlēmumā 2002/584 ir izsmeļoši uzskaitīti pamati, kas ļauj atteikties izpildīt Eiropas apcietināšanas orderi (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2023. gada 31. janvāris, *Puig Gordi* u.c., C-158/21, EU:C:2023:57, 73. punkts), šim pamatlēmumam tāpat pretrunā ir tas, ka izpildes tiesu

iestāde atsakās nodot personu, uz kuru attiecas Eiropas apcietināšanas orderis, lai izpildītu brīvības atņemšanas sodu, pamatojoties uz to, ka šī soda izpildes apturēšana ir tikusi atcelta ar aizmugurisku nolēmumu.

- 90 Turklāt, kā precizēts šī sprieduma 80. punktā, minētais pamatlēmums nepieļauj arī to, ka pieprasītās personas nodošana tiek pakļauta nosacījumam, lai šī persona izsniegšanas dalībvalstī varētu panākt tāda aizmuguriski pieņemta nolēmuma pārskatīšanu tiesā, saskaņā ar kuru brīvības atņemšanas soda – kā izpildei izsniegts apcietināšanas orderis – izpildes nosacītā apturēšana tikusi atcelta.
- 91 Proti, šis nosacījums nav viens no tiem, kas uzskaitīti Pamatlēmuma 2002/584 5. pantā, kurā, kā atgādināts šī sprieduma 79. punktā, izsmeloši ir izklāstīti nosacījumi, kuriem var tikt pakļauta Eiropas apcietināšanas ordera izpilde.
- 92 No visiem iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka:
- Pamatlēmuma 2002/584 4.a panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to izpildes tiesu iestādei ir atļauts atteikties nodot pieprasīto personu izsniegšanas dalībvalstij tad, ja izrādās, ka lietas izskatīšana, kurā pasludināts otrs šo personu notiesājošais spriedums krimināllietā, kas ir izšķirošs Eiropas apcietināšanas ordera izsniegšanai, ir notikusi aizmuguriski, ja vien Eiropas apcietināšanas orderī attiecībā uz šo lietas izskatīšanu nav ietverta viena no šīs tiesību normas a)–d) apakšpunktā paredzētajām norādēm,
 - Pamatlēmums 2002/584, lasot to saistībā ar Hartas 47. pantu un 48. panta 2. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretrunā tas, ka izpildes tiesu iestāde atsakās nodot pieprasīto personu izsniegšanas dalībvalstij, pamatojoties uz to, ka lietas izskatīšana, kuras rezultātā ir atcelta brīvības atņemšanas soda – kā izpildei izsniegts Eiropas apcietināšanas orderis – izpildes nosacītā atlikšana, ir notikusi aizmuguriski, vai šīs personas nodošanu pakārto garantijai, ka šī persona minētajā dalībvalstī varēs panākt jauna nolēmuma pieņemšanu vai apelācijas tiesvedību, kas ļauj pārskatīt šādu nolēmumu par izpildes nosacītās atlikšanas atcelšanu, vai otro notiesājošo spriedumu, kurš tai piespriests aizmuguriski un izrādās noteicošs šī ordera izsniegšanai.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 93 Attiecībā uz pamatlīetas pusēm šī tiesvedība izriet no tiesvedības, kas notiek iesniedzējtiesā, tāpēc tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (ceturtā palāta) nospriež:

- 1) Padomes Pamatlēmuma 2002/584/TI (2002. gada 13. jūnijs) par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm, kurā grozījumi izdarīti ar Padomes 2009. gada 26. februāra Pamatlēmumu 2009/299/TI, 4.a panta 1. punkts, lasot to saistībā ar Hartas 47. un 48. pantu,**

ir jāinterpretē tādējādi, ka

tad, ja brīvības atņemšanas soda izpildes nosacīta atlikšana jaunas notiesāšanas dēļ tiek atcelta un ir izsniegts Eiropas apcietināšanas orderis šī soda izpildei, šis aizmuguriski pasludinātais notiesājošais spriedums ir “nolēmums” šīs tiesību normas izpratnē. Tā tas nav tāda nolēmuma gadījumā, ar kuru ir atcelta minētā soda izpildes nosacīta atlikšana.

2) Pamatlēmuma 2002/584, kurā grozījumi izdarīti ar Pamatlēmumu 2009/299, 4.a panta 1. punkts

ir jāinterpretē tādējādi, ka

ar to izpildes tiesu iestādei ir atļauts atteikties nodot pieprasīto personu izsniegšanas dalībvalstij tad, ja izrādās, ka lietas izskatīšana, kurā pasludināts otrais šo personu notiesājošais spriedums krimināllietā, kas ir izšķirošs Eiropas apcietināšanas ordera izsniegšanai, ir notikusi aizmuguriski, ja vien Eiropas apcietināšanas orderī attiecībā uz šo lietas izskatīšanu nav ietverta viena no šīs tiesību normas a)–d) apakšpunktā paredzētajām norādēm.

3) Pamatlēmums 2002/584, kurā grozījumi izdarīti ar Pamatlēmumu 2009/299, lasot to saistībā ar Hartas 47. pantu un 48. panta 2. punktu,

ir jāinterpretē tādējādi, ka

tam ir pretrunā tas, ka izpildes tiesu iestāde atsakās nodot pieprasīto personu izsniegšanas dalībvalstij, pamatojoties uz to, ka lietas izskatīšana, kuras rezultātā ir atcelta brīvības atņemšanas soda – kā izpildei izsniegts Eiropas apcietināšanas orderis – izpildes nosacītā atlikšana, ir notikusi aizmuguriski, vai šīs personas nodošanu pakārto garantijai, ka šī persona minētajā dalībvalstī varēs panākt jauna nolēmuma pieņemšanu vai apelācijas tiesvedību, kas ļauj pārskatīt šādu nolēmumu par izpildes nosacītas atlikšanas atcelšanu, vai otro notiesājošo spriedumu, kurš tai piespriests aizmuguriski un izrādās noteicošs šī ordera izsniegšanai.

[Paraksti]